

[Arentoft]

mellem de nordiske lande: to – tre, hvis man tager Island med – som NATO-medlemmer, Sverige neutralt og Finland med Sovjet som nabo.

Som jeg har sagt før i debatter af denne art, er der ingen idé i isolerede atomvåbenfri zoner. Nej, hele verden skal være atomvåbenfri, men det ser ud til at være ønsketænkning. Mange andre lande end de to supermagter samt Frankrig og England har a-våben i dag, f.eks. Indien og Israel, og nu regnes der med, at også Iran vil råde over atomvåben om to år. Den udvikling er dødsensfarlig, og den udvikling må alle kræfter samles om at stoppe. Alle og enhver er klar over, at der aldrig vil være en vinder i en atomvåbenkrig.

Albrechtsen (VS):

I slutningen af 1983 kunne fredsbevægelsen her i Danmark notere flere fremskridt på det parlamentariske plan, bl.a. gennem vedtagelserne af dagsordenerne den 3. og 10. november og 1. december, men baggrunden for vedtagelsen af dagsordenen om afstanden fra den påbegyndte opstilling af de 572 forfærdelige raketter var unægtelig også den dystre, at det ikke i Europa var lykkedes at bremse dette vanvid. På trods af de mest massive folkelige manifestationer, kæmpe-mæssige manifestationer i de vesteuropæiske lande, på trods af at der vel næppe er nogen sag, der har mødt så megen folkelig modstand, vedtog magthaverne alligevel at gå i gang med opstillingen af raketterne og dermed fremkalde en dødsensfarlig situation.

Det er slet ikke spor overdrevet at sige, at vi nu befinder os i den ellefte time. Derfor må der også fra det danske folketings side tages yderligere skridt, konkrete skridt, der kan bidrage til at vende udviklingen.

Desværre må vi i dag konstatere, at det socialdemokratiske dagsordensforslag alt i alt ikke er et sådant konkret skridt fremad, ja, på et afgørende punkt, nemlig Danmarks atomvåbenfrihed, er det et direkte tilbage-skridt. En masse store ord, men desværre meget lidt konkret handling, og det er en stor skuffelse at konstatere det. Det vil jeg komme tilbage til.

Først vil jeg kort opregne, hvilke konkrete skridt der efter VS' opfattelse burde komme ud af debatten i dag. For det første at Dan-

mark skal erklæres atomvåbenfrit i såvel krigs- og krise- som i fredstid. For det andet at Danmark bør stille konkrete krav om, at de opstillede Pershing II-raketter og krydser-missiler skal fjernes, ligesom de nye sovjetiske raketter i Tjecoslovakiet selvfølgelig også skal væk. Disse to punkter bør ses i sammenhæng med en række andre skridt, der også har væsentlig betydning. Som et umiddelbart og helt selvfølgelig skridt må enhver yderligere opstilling af de nye mellemdistanceraketter straks ophøre. Dette må den danske regering klart forpligtes til at kræve på det kommende topmøde i NATO som udgangspunkt for gennemførelsen af kravet om at få de opstillede raketter fjernet og få sat gang i egentlige reduktioner og i forhandlinger på et grundlag, der kan føre til resultater.

Sagen er nemlig, at NATO og USA hidtil har villet forhandle på den måde, at man opruster for at komme foran modparten, man opstiller en masse nye og dødsensfarlige raketter, der kan nå de sovjetiske kommandocentre på få minutter, officielt i den naive forhåbning, at noget sådant vil tvinge Sovjet til forhandling. Men som man kunne forudse, har dette aggressive skridt naturligvis ikke ført til fremskridt i nedrustningsforhandlingerne, men har tværtimod forpestet disse og yderligere ført til, at Sovjet – hvilket VS må tage afstand fra – har påbegyndt opstillingen af nye raketter i Tjecoslovakiet og Østtyskland.

Vi må altså tage afstand fra dette, men vi må også sige til USA og NATO, at et sådant sovjetisk skridt var til at forudse. Det er netop denne kaprustning, der må stoppes, inden det er for sent. For at bryde den forlanger VS derfor ikke alene forhandlinger og gensidige reduktioner, men også ensidige nedrustningsskridt i både Øst og Vest.

Regeringen bør pålægges at fremføre disse krav på det kommende NATO-topmøde. VS kunne have ønsket, at det socialdemokratiske forslag om motiveret dagsorden som et direkte første skridt havde krævet de allerede opstillede raketter nedtaget. Men naturligvis støtter vi også kravet om øjeblikkeligt stop for yderligere opstilling med henblik på at få de allerede opstillede raketter væk. Et øjeblikkeligt stop vil også være en sejr for den hollandske fredsbevægelse, der netop i disse dage kæmper for at fastholde det hollandske